

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§.11. Neque hic peccauit: Deus auctor malorum pœnæ aliquando infligit illa ob peccata, aliquando vetro in beneficium, quale æstimauit cæcitatem Democritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

visit D. Paulus. Hoc intendit Evangelista, ut in Christo cognoscamus quod ut diuinus con-siliarius, veri Ique Deus hinc cœcatis dieat ipse rationem: Neque hic precepsit sed ut ma-nifestetur &c. Sicut enim paralytico rationem dedit paralysis, nempe proprii hanc peccatis cum incurrit.

§. 11. Neque hic peccauit: Deus auctor ma-torum peccata aliquando infligit illa ab pecca-to, aliquando vero in beneficium, quale affi-mavit capacitatem Democritus.

[¶ 29] **H**oc igitur argumentum proposito nostro conforme profectus dico; a nonnullis quærunt, num illa Apostolorum Christi malorum proponta interrogatio prudens probaque fuerit: nam extra controversum est, nō communiter à Deo non est quæcumque. Tunc ad calamitates infligat, in prætoriorum peccata pecatorum: non enim videtur ratio inveniri in qua hanc homines fundent interrogationem illius rationis, oꝝ quam Deus immittat nobis adversitates, illudque ele-ganter protequitur D. Chrysost. his verbis: Cum medicus contraria q̄s que nobis salubria vi-lib. 1. denū p̄cepit, nonnumquam & reluctamus. Sed de pro- 2. cum nob̄s antea persuaserimus, artus ratione illam ad. 3. cuncta facere, proprie & libenter credimus, idque Tom. 5. cum sciamus quod medicis sive fallimur, Deum ve-ro eum via in omnibus ineradicabiliter & nostris di-stanti, qui est ipsa sapientia; qui namque nullum fallit posset punita curiositate preferueretur: Medi-co, a quo rationem pollicere p̄flemus: libenter 4. obedimus, nobisque is os obitum dicendo, le- 5. nos attēn medices, & hoc quod p̄scribit, opime calere, cum ita sit, quod nisi non habeat 6. pro libertate tuo faciendo: à Deo autem: Qui fac- 7. se potest ut liber, ex facit secundum sapientiam suam, an rationem tuam postulatur? Nec no-bis expedit eam modo nolle, nec deces eam nobis 8. affligant. Prosequitur D. Chrysost. Adversus hu- 9. rismodi Paulus indignantem: O homo tu quis es, qui respondes Deo? Numquid a te p̄gmentum es, qui se p̄xist: cur si me fecisti? Quia de causa op̄- 10. hanis, inquit, quod Dauid postquam dubijs illis 11. intricatus hæc fecit: Zelani super iniquos, psalmi 12. peccatorum scilicet, dixerit. Existimat or cognos- 13. etem nos: labor est ante me? Vt intelligas, quod hic nullum sit de dubijs tuis petendum respon-suum; nec inquirendax curiosus hinc rationes en- 14. ruti, quae Deus agit: sed omnia patienter esse toleranda. Nilominus ad nostra humilitatis 15. exercitium ut certum habere debentur, nullum

infirmitatem, nullam afflictionem, p̄conam nullam in hoc mundo infligi, nisi diuina dispositio, Amoris ordinatum: Si est malum in ciuitate, quod Do- 16. minus non fecerit?

Caufam inquit Theodoret. cur Deus tam sollicitè peruersum impedit Balaam ariolum ne-Dei populo malediceret etenim primo in illum misit Angelum stricto gladio terribilem, deinde asina, cui inuidebat, illi locuta fuisse fecerit: cumque ram coram populo maledicere mutauit illi Deus in ore verba, vt non tantum non esset maledictiones, sed p̄clarare benedictio-nes. Hoc enim insinuat (inquit D. Gregor.) his Cui Deus veribus: Quicadens apertos habet oculos. Ex ob- 17. non perda ta eccl̄is ipse malitia, conatus: Dei populi miserit ut maledicere, porro ipso invito aperuit illi eis oꝝ Balaam cules ut populi contemplatur p̄le inuidem, populo nec via iubet: atq; populum perfici gaudi, et male. 18. sibi ad hoc locus & facultas concederetur. Quid cere- 19. tua ē Domine interet, si maledictus ille necro Num. 24. manitus, & diabolicus p̄fligitor populo 20. tuo mal-dicat? Inter nos verum efficit p̄ve- 21. Lib. 25. bium: [a] equo maledictio curis interet. Adserit Mor. 14. Plaudentis conciliens paro referre, si quis ab [a] A. 4. ho-nore maledicti p̄pibus impetratur, ut in illum nullo benedictionibus regnueris. Maledictus iste, ex ipso maledicto ei 22. benefici, & maiestatis ille p̄fligitor populo p̄lo leu- 23. maledicat: tu illi benedico: he: eum patim illi ze- 24. nucere poterit maledictio incantatoria. Voluit Psal. 108. Deus respondeat ille, viam erit non exigua p̄- 25. chutes, quo populus decipietur, si Balaam ille 26. maledixit illi: non impinguia si quando calamita- 27. tibus adversariis & clavis opprimeretur, 28. qua superueniuit, illi erant multe in frorum cumiū iūlā compensationem, has effectum- 29. esse credentes maledictus Balaam, ex quo tanto- 30. rum malorum causam agere cibet: sed ita per- 31. suadeat hæc sic se non l'abere: at horem oī- 32. num principalem easlam esse diuinam dissi- 33. tionem, & cumque solim esse, qui tribulationes, 34. qui claves, qui mortis iugis, & hæc dum- 35. precium non huius aut illi causa amponantur, sicut 36. valde tamquam est hominibus, ies curiae sunt omnia adserenda dicitur.

Dico secundò. Deo frequens eis & familia-re hæc omnia mala immittere in multam Malam ob-peccatorum. His teatet S. Scriptura, ratione pecata- 37. sufficiat hæc vincere. Profiteri- 38. iniquitatē compensis hominem, illam experiendo 39. versus illis Apotholi: Per unum hominum peccatum Ps. 18. 12. in hunc mundanā intrauit. Et per peccatum moysi 40. Rom. 5. 12. moris, & ita in omnes homines mors pertransiit. Per 41. peccatum mors inuitauit, non vicia, sed nulle milles.

millia, tot quod sunt, eruntque homines: *In omnis hominē mori pertransiſt;* Vnde poni gustus infinitas multas mortes, & per illam hanc posnam hominē incuria ut esset mortalis, siquicunq[ue] post haec domus & habitaculum mortis. Secundum b[ea]tū de[ci]p[er]atur illud quod Dominus primū ad homini dixit: *In qua[n]tu]m que die conideris ex ea, morte morieris.* Q[uo]d ratione hoc verum fuisse cognoscimus: cum post poni gustum pluribus diebus, amo plesquam nongetis annis Adam impetuixerit?

Multas haec verba patiuimus expositiones, quarum haec via est: q.d. In quoctime die mandata mei transgrediō ex eo comedens: n[on] oīs in te habebit dominium; enīque illius, & domus illius: nam sicut dum tibi traditur dominus possidenda, non ibeo illam ingrediri, sed confestim tunc subiectur disposi[t]ionis, eoque rūs mitti famulorū, qui canū at rūm præparent ingressum, & stām cūm in illa cohortas iupellec[t]ū, ac vennia. Sic quoque eto[m]ento, quo rūtum gustant homo fructum, Deumque offendit, data etiā in illo morti possilio velutia dominū propria, & factus est mortalis, ab eoq[ue] tempore confestim cuperatū cum intrare mortis familiā. Vt illi in hominem ingressum præparent: sunt autem illi morbi, dolores, infirmitates; ab ea fini later hora statutā illam in homine selut in domo propriā tam iupellec[t]ū, angustias, nimurū, tristitia, afflictiones: ita ut ob vices peccati culpm homo evaserit recepcaculum omnium horum mortis venniū. Suntque delictū illud omnium malorum, qua mundū occuparunt vīnūstale principium. Si igitur vīnum peccatum, gustus vīni poni, vīnum mandati diuinī transgredio, sufficiens causa fuerit, tot clādū, & infinitū calamitarū: quid efficere poterit tanta quāna committis peccata, & non vīnūs sed omnium que Deus prescripsit, mādatorū transgressio.

Salubriter nos p[re]monuit Spiritus S. singulare illa Salomonis tentatio: *Qui delinq[ui]t in corpori eius, qui fecit illiciū accidet in manu nostra.* Totam percutit S. scripturam; & p[ro]spicuē colliges, quascumque captiuitates, clades, incendia, ruinas opum naufragia, imo & Regnarum ac Monarchiarum occallis, hec iniquā omnia in penam evenientiū peccatorū. Ob illa totum mutabitis demersum mundū diuino, & inquit in cūrem redactas ciuitates, Dei populum miseranda presulūm captiuitate: *Propter paciam que peccatis.* Et. Deleta fuit Babyloniorum monarchia, ob iniquitates regis Baltasari &c. *Regnum à zore*

in genūm traſferunt propter iniustiās. Eccl.

Dico tertio: vi certum haberi, quod non omnes mortes, & struma & afflictiones in peccātū ēneā. *Ad virtutēm p[re]sicatorū* led illas leprosū a D[omi]no immunitū. *Ad virtutēm hominis sui gloriā,* alij ad exēplū, & paucū us exētū virutūm exēciū. Hanc rationē aliis citum gnat Spiritus S. tristis illius ac laborioz[us] ceterat[us] lobia nec non terribiliū afflictionū & inprosperitatis quibus omnib[us] peripacūm est los nūnt. Fuisse cruciātū. *Hanc sententiam id est permisit.* T[er]cii. 12.

Den[omin]o eu[er]e illi, ut postea datur exemplū patiōis eius sicut in S. Ioh. Non assūrū duos illos praclares vites nullā iubile peccata, sed quod omnes illas molestas non tulerunt infirmitates, ob patiētiā quādācū amara, led ut nūntio patiētiā datur exemplū. De hac materia p[ro]ficitur: II D. Hier[on]imū iūnum morbo languorem longe latet per Sacerdotū porras, d[omi]nōes ad Cāmōt[er]g[ra]mē d[omi]nōes. *Quia tu[er] R[eg]e[ss]o[rum] f[ac]tūm, sicut iuxta p[ro]p[ri]etatem mōrōne īfectūm est.* Et. *Quid vero* Tom. 1. *quid Paulus submitem[us] Neronianū glāsum crūtiōnum.* Quod Hier[on]imū in profundū cœnegerat la[re], illas mēdiusstā diuidat, illas xīcūmolas probavit perle[ct]ū, Michaelas ap[osto]lū cōfundit, ne eccl[esi]ā h[ab]et amputauerit crīmibus, quāmo labores hi fuerant illis, vēluti ignis auto: *secū fūm, lapidati fūt,* in occisōne glāy mortis fūt Heb. xi. 17. Et. *Ehi omnes te[st]imōniū fidei p[ro]ba[ti] fūt.* Idem hoc circūmē l[ap]idib[us] D. Stephanū de trānicūla D. Laurentij de leonib[us] D. Ignātij &c. de t[ri]bulacionib[us] mōrōnum, que nūns acciderunt ob eam rationē quām declarat Apostolorū ante signānus D. Petrus: *Vt probatio vestra fidei mōrō p[re]testior auro quod per ignem probatur, immixtū tur in laudem & gloriam.* Eccl. 1. 7. Nemo mōrōne: omnes aquas, de mari profluere, telle Salomonē: Similitud[is] ad mōrē, zānd fluminā exēnt: Porō prudēns do. a[re]olas hocū sūi, & flores eha cantur, irrigantur iobores, producanturque fructus: & filio lana[ris] eas dirigit, et p[ar]vū emundat, reddat[ur] p[ar]t[ic]ula[re]s. & molit, ut vt molendo trānicū p[ar]t[ic]ula[re]s alius regre[re] mensa apponi dignitum.

Omnes tribulacionū aque de mari profluunt peccati originalis, vēluti ex primo & originali fonte, ut eleganter probat D. Aug. *Catech[is]is D[omi]ni* vi lāgar hortulanū & coelitis filio, & diuinū Lib. 22. de molitor[is] eas dirigit, ut ejuscatū vīnūm flores, Cau. 6. 22. pane, vīz, h[ab]uū urās, & morti[er]e caro, & quātū tensu humilis aīnā na māsida reddat[ur] enīque p[er]dib[us] prolata: nechon v. ex mōrō Sanctorū panes coquuntur D[omi]no lapidib[us] ut ait D. Ignatius. Nemo non mitatur quōdām adō auxie

Eccl. 38.

45.

Barnab.

6. 1.

Eccl. 10.

8.

" inquitere dicit Deus Israelitas collocauit in Aegypto tanta tortu aduersaria perpessi: particulauit autem ait Ruperius s quod in prouam venit. VIII. " dicens Ioseph illos voluerit in Aegyptum exiffieare: & corres ablegare, vbi iam datus fuit acciui calabritus, & quod Deus noster sit, qui non patitur. Deus peccata: tamen aliquos peccatum esse impunitum, velut iusta sit Ieophiliu[m] ut peccato culpa respondeat, ta punit. Ioseph vendidit ut mancipium: excipiuntur ergo illi in Aegypto ut mancipia. Deinde quate volunt ut laetari, tanto tempore ex ablegatione Iosephi, & certe nimis torqueretur, gemitusque ex gladio trahuerberatu ex perlungione quam de eius morte.

Se. 52. " te conceperat: Relponde D. Aug. quid in posse peccatorum veniamum Deus decteuerit vi-

IX. " Iacob amarauit hanc ait cladem, & adeo diu Eretia: turnam patere in mortuam. Sic est ut dicimus, ut nostra non difficulter opinor quod Deus hoc na- olen- deret, ut potentiam suam demonstraret. Ut de- creverit, ut potentiam suam demonstraret. Ut manifestaret opera Domini in illis. Eius ratio et omni- superemus est, & omnibus supereamus: Ego Deus sum. Omnipotens illis utru ut luis, quatenus ad illi quod praetendit perueniat: eo modo quo tu

vicias equas tuo, quem tu es caecis, troeno contingas, ad inuolorem prouocas, si ostendas,

quod per potestatem quis in cum praefatales, agas cum illo pro benefacient tuo, & in omnibus his

isan felitas, quod potest a viribus que polles,

quibus illum detanges, ubique iubicas.

" Ait ergo Ruperius, quod Deus itatis Iosephi

ob vendicacionis crimen crecerit in exilium, usque

in Aegypto tam gratia autagite iustinetate, ut hoc

nemo latus negabit: quam oquidem delecto

Ieophiliu[m], poenitentia culpa concuerit. Por-

to que decteuerit ut Ioseph ille esset, qui ables-

ta latus parentem suum acerbis exiliu[m] exiliu[m]

nihil aliud nisi filii sui necem plangenter? Num

qua caritate prefulgebat? Num quia, ut Domo-

nino suo ostendit adeo fideliciter? Indubie mors

& absentia filii tam egregia conditio[n]is comi-

mendabilis non poterat non maxime pa-

tem constituta. Statim ut hoc esset in Iosephi,

qua voluit omnibus notam facere potentiam

suam: creans eorum Ioseph Dominum Aegypti, & velut Regem, de cœlis regnante tota

salus Aegypti dependebat. Hanc summa Deus

occiditum eorum puniri si impetraret, vo-

lens ut Ioseph ille esset, qui eos ut Rex luis

condemnaret, & hoc impendio licet affi-

cione[rum] qui Iacob ex absentia morteque pra-

sumpta Ioseph non medocriter trahuerat,

& hanc ostentans potentiam, probata, volu-

restituerat, & clementiam amicis suis, A-

braham, Isaac & Iacob eorumque nepotibus.

Ex professo & valde singulariter disputat D. Hieron. de exortate, quod nebris peritadre Cœcias debeamus, illam non evenerit in penitenti, pecca- torum: Ex heus occasione litteras dilectis du- bus amicis suis exortate perculis quoniam vna erat Hispanus & presbyter nomine Abigas, & at hunc militia est Epistola 32. Alter vir erat no-

bilitate iniquus, dicebatneque Castrensis, & hoc definitus Epistola 33: ambo namque grauerit dolebant, ut prius sententes quod Dei s

hanc illis exortatione immisiles in suorum cri-

minum supplicium. Vnicuique eorum pro-

prias scribat D. Hec litteras, atque, has minime crederi debere: eo namque modo credete de-

beternus Isaac grauem fuisse peccatorum:

qui casigauerunt oculos eius, unde ille error illi po-

tuit accidere, quo erant, bene-licens Iacob

loco Etsi: similiter & Iacob nefandum debe-

remus iudicare peccatorum, qui eo rite coeu-

ti, ut inter nos non posset, quem pra-

mbus habet, ut patet, nisi coram se haberet buos

nepotes suos Ephraim & Manassei. Sed scien-

dum tuum est o[ste] Abigas, respondet, quid magno

nostro bono Dominus nobis corporis oculis ex-

ceca, ut anima illuminet oculos ut enim intelle-

ctus nite disponat, aliquando plenum reficit oculi

oculis corporis obitum. Iacob. Vide dignissimum,

quoniam etiam inter Philistinos nominali libi cor-

reptis oculis exeritur, ut tanto differt oculis nava-

pollis enim annis dicurrere, sicut Democritus, de illumin.

quo sic Ciceru[m]: Se obcecauit, ut natura fecerat.

fatuus veneratur. Magistrum suum imitatus Cris-

titus quida eius discipulus vocabulo Menodotus. In Tufas

Quoniam ipse Deus tanto clarissimus oculis mentis lan-

gues & Iacob illuminauit quanto corporis coru-

oculos exceca, aut tenebrolas.

Propolit D. Damatus Papa qualitat[er] non vulga- Epist.
res distinc[t] atque circa quadam pagina loca Qua- 124.
rum haec vita fuit: ut Deus oculos exerceatque ut inter
Isaac, cum inde hoc contigerit ut deceptus fuerit, ?? Epi. ad
tribus primorum eius beneficiis ac primogenitū: ?? Hiero.
cōtra ad quod ipse animo se facturū esse cōcep- ?? Epist.
tū. Huc respoderet D. Hec de causa disputas ex- 125. ad
cītatis in hoc 33. Patriarcha D. Aug. arbitratur; Dama-
tus quod præ numis fecerit caligine ac hoc enim 9.3.
S. el quoniam indicat manifeste dūcedo: Sennus Isaac, ?? XI.
C. caligine oculi eius, C. videre nō possem: Por- ?? Cur
to ad hanc oculorum eius cōceptā, non adeo pro- ?? Isaac 3
necta erat atas Isaac, cum centu[m] & triginta lep- caligine
te in ex amotorum, quandoquidem tunc temporis ?? uera
hominis vitam ad ducentos annos vix produc- ?? L. 10. 18
tis, & p[ro]p[ter]e Isaac post n[atu]rā quadragesima annis in ?? C. 5. 3. @
perire. ?? G. 27

perixerit, sique mortuus anno eratis fuit cor
testim. & octogesimo.

Ego, fatur D. Hieron. hoc ut certum habeo,

quod illa cecitas illi à Deo ex industria immisla

fuerit, quatenus excœcans corporis oculos tan-

tò lucidius mentis oculos illuminaret, ut per hoc

congrue forent dispositi, quatenus in illis facto

adeo admirando, torque circumstantijs adorna-

to preclara Chiffi mysteria pœnitenstare,

eaque tam sublima, ut ipse Isaæ Patriarcha in

summi rapetum extaticus admirationem, ea

tantò diutius oculis anima considerans, quanto

minus à corporis oculorum intuitu eas impedi-

tus: Ego propterea (sic D. Hieron.) *Dissensio-*

nis suis, ut oculi concaretur. Et eo modo

nobis illum repræsentat Spiritus, aperte dispo-

tum, ut eum Deus Spiritum in extasi rapere,

omnino esse lestein ad tam sup ema contemplan-

da Sacramenta. Exaudi: Isaac stupore vehementi,

Gen. 27.33. O uiria quam credi poteris! Admitte hanc Spiritus

exagurationem. Alia littera habet quam expedit.

D. Ay. Exaudi tabernaculum. Verbi illius exta-

lib. qq. sis adiungens expositionem. Extasi est qua in ma-

inca, 22 gnarum rerum, reuelationibus fieri solet, quam si-

9.80. mulier haberat Adam, quando propheta aut, di-

lata. Erunt duo in carne una. Liceat ergo dicere,

quod Deus Isaac excœcarit, ut illa cœcitate illi

opera Dei manifestari pœniteniam, que tanto

maiori oculis anima tranquillitate contempla-

batur, quanto eum minus vios oculorum cor-

poris poterat diuertire: proxime pallus est abil-

que omni mentis molestia & perturbatione per

quadraginta & quatuor annos hanc excœcavit,

quibus illi vita superflua fuit, ut probat Cornel.

Gen. 27.27. a Lapiде.

Hinc oratio est, et nonnulli Sancti, quatenus

XIII. tali mentis quietudine res possent contemplari

Sancti diuinas, à Deo corporalium oculorum expe-

riuntur cœcitatem D. Aquilinus Episcopus E-

cclesiæ, cuius felicitam memoriam celebrat

plana. Deus hunc singulari decovet etat bene-

à D. vicio, ut ecce lumen granulum restituatur

politus nihilominus magna intellécta, plumbis diebus,

lant imo amorphum curvulus à Deo popofis oculoru-

cresci-

19.9. cœcitatem. Primo: sicut illi, ut morti paten-

tes oculidescent benestras, lepe namque et co-

muneiter per illas ingrediuntur. Secundo: ut illi

ibid. terum: cœlestium, contemplationi ministeres

vid. quiam illi gratiam Dei conceperunt. Tertius cor-

poris cœcitatem tam hilari sustinuit animo, ut

Tim. 5. adductus ait: cum cœcis, quos dignatur illuminare eos oratione tua lumen impetraret audiebat

autem quiam feliciter gaudio subfudret: cœcitus in-

illuminatus, siebat. Hinc pro parte discede longe etenim ubetius est gaudium, quo ego in mea cœcitate impinguio, quam illus quo tu illuminatus tuo vilis perfundens. Idem accidit D. Audomaro Moris Episcopo, quem coit Ecclœsia 9. Septembri, hic multis lacrymatum imbris obemuit à Domino cœcitatem: sed hic ne prætereamus tem summoyere admirandam. Cum enim animo conceperit D. Hansbertus Attributis Antifæs transire corpus prede- S. Vedasti, ad tunulum quem paraverat ei magnificenter: ut translationem hanc eo solemnibus institueret instanter rogauit. Ando marum ibi vicinum, ut accuteret, & hanc suis præficiâ felicitam hondaret translationem: eo quod ab omnibus summa in veneratione ut sanctis haberetur. Adfugivit, & quād primum gloriosi Vedasti corpus spectandum aperitur: ut ium recipit: ut illuc intueretur: verum eum re- peracta iam S. Corporis translatione, per hunc sancti membra à Deo indeinde effugiat, & oculorum repetit cœcitas: nec ab oratione de- ferdens fuxit donec tam imperasset, atque quod hæc est esset, quam tam opere præparabat, eo quod experientia induceret, quod menes oculos, tanto semper clariores & illuminatores, quanto corporis oculos haberet obscuros.

Illi sunt oculi, sic scribit D. Hieron. Abigao, & D. Hieron. Calixtus quos illis operat facere, eorum virtus Epist. 52. beneficium est: quod Deus praefat illum concedens: etenim corporis virtus non tantum reficit: cu. Tom. 1. illam illum dicit Deus acutissimum laetis, colo- bris, formis & luminibus ydria que non partia hæc Dei misericordia (hincinque ille) felicitas obseruat, per quas impreditur ad nos ipsa mortis: siut & pars benigna est misericordia felicitas: illas occludere per quas noui filiam ad libidinem propria feedas: multaque recipere quibus ad malum exercit. Oculi illi felicitas: sunt particula per duas ad animam mortis via via ingrediuntur: sic enim fecerunt ille qui dixit Ascendit mos: 1. Tiere. 9. per felicitas nostras. Concludit autem D. Hieron. 2. cum ex ratione, quano D. Antonius prudentius. D. Hieron. minus Monachorum Patr. 5. Dileximus propositum To. 1. ob oculorum cœcitatem nostrum in molium asti- XIII. ctio: Miror utrum frumentis eius rei scilicet domino Ratio co- quare formicæ: morsæ: calicis: habent, & non solandi in arcellis Josephine, olam lanitæ, & Apolloni cœcos. morthæ: Ex his pœniteniis d'inde melius sit Ipsi. Ioan- rina: videtur quam caro: & illis oculis possidere: in Matr. 9. quos peccati: postea non possit in idre: ut hinc quog: colligunt (sicut) quod qualis Oculum eadest: & de quibusdam alijs declarauerit inservitios harum

harum causam esse peccata, sicut de paralytico apud pescinam, & altero paralytico ad pedes suos per alios demissos verum tamen de hac cæcitate clare restatus est, quod ea de causa hæc illum non apprehenderit: Neque hic peccauit, neque parentes eius, ut cœcus nascetur. Idem docuit D. Grego. in cœcitate Sancti Monachi nominis Spei, de quo statim occurrit.

§. 12. Neque hic peccauit. De tribulationibus tuis hoc iudica, quod ob tua tibi peccata contingat; de alieni verò, nequaquam: de quo præclarè nos monet Iob.

Dico quarto: prudentissimum hoc fore cōsilium, si tibi in animum induceris quod afflictiones, quibus opprimeris, tuū potius impunita peccatis. Ps. 74.8.

Supplicia suis peccatorum: illas iudicamus te iustissime suisse meritū. Hoc nobis consilium intus patr. psalmista David: Quoniam ego in flagella para: uis sū, & dolor meus in conspectu meo semper: quoniam iniquitatem meam annuntiavi. Et cogitabo pro peccato meo. Coniunge illud adverbium semper cum illo cogitabo pro peccato meo. Quādo, Domine, flagellum de manu tuo frenduerit, illud velut de manu tua recipiam; & ego peccati mei constituant me præconem, etique hanc mea perpetua cogitatio: quod ob commissa sceleris bene meiūm hū ipse suppliciū me Saul persequatur; dicam Pro peccato meo. Si filius cōtra me perfidus armatur: Pro peccato meo. Si percussor angelus populum delect internece: Pro peccato meo: Si lecto decubamb insitimus: Pro peccato meo. Sufficiens etenim radix arbitrantur peccatum esse perhibetur. Huic opioni subscripterunt fratres Ioseph, ad extremas redacti calamitates. Merito hac patimur: quia peccatum in fratrem nostrum ē. Sic exponit veridicus Michaelis populo Dei via sufferrendis aduersariis contrito. In sceleris laetab omne istud, & in peccatis domus Israel.

II. Quam gravis sit veniale peccatum.

Quod si dixeris, Domine, quām possum stricte conscientiam meam examinno, nec illa, sit laus Deo: culpam inuenio mortalem, aut grauioris mili conscientis sum delicti: video tamen & ingeo morbis me torqueri grauioris, vireisque tantis succumbere doloribus. Hoc tibi firmiter fit persuasum peccatum rem esse adeo malā vi, quāvis veniale sit illud leuissimum, acerbiorē: tamen multò mereatur penam, quām tu patenis, licet acerbissimam, & ob minora peccata venialis dolores penitēque infinguntur atrocissimæ: prout probatum. Et quamvis exiguiū illi Patriarchæ Hieron. Bapt. Lanxza Tom. III.

Abrahem, Isaac, Jacob, Ioseph, Lot, Moyses, Aaron, Maria soror eorum, Iosue, Samuel &c. Deo forent amore cōiunctissimi, illos tamē puniuit, & grauioribus affix calamatibus, aliquos etiā ipsa morte ob peccata quādam venalia, ob nimiam in homine fiduciam, ob inordinatū amorem filiorum, ob viram capitis refexionem, ob vnam faciei contorsionem in eo quod Deus præcipiebat. Hoc enim est, quod de psalterio canimus: Domine Deus noster tu exaudiens eos, Psal. 9.8.?

Deus, tu prop̄ ipsiū fūisti ois, & ulciscens in omnes adiunctiones eorum. Vix in rebus minutissimis delinqebant, & ecce supplicium corū capitibus imminebat. Tu tēplum interrogā, num a peccatis venialibus sis innocens: Faxit Deus, ut non videbas, vel posses in te totū videre mortalitatem.

Ex his cōcludit D. Chrysostomus, quām prudenter Orat. consideraret sanctus ille vates Daniel: qui seipsum trahit ad orationem, utque Dei populu cernens dolesque in Babyloniam captiuum, vastata Hierosolymę, destructio tem. Daniel pro duram & immitis afflictione servitatem, ad preces orationis præstidia configit, tantis aduersitatibus suis à Deo postulans remedium: erat autē ipsius prologus, candida confessio, suorū suique populi pec. rū incipit catorum, quibus hæc omnia mala precentur ad confessio- scribent: l'esi meam ad Dominum Deum meum. regari & deprecari in ketuīs, facco, & cinere, & Dani. 9.3. orari, Dominum Deum meum confessus sum & di- xi: Obsecro Dm̄ Deum magno & terribiles peccati- mus, iniquitatē fecimus, ipsa egimus, & recessimus, & declinavimus a mādatis tuis ac iudeis: Nō obe- diimus seruitus tuis Prophetis &c. Propterea omne malum hoc venit super nos. Hoc attende, quod orationem suam exordiatur à criminum suorum confessione hoc Spiritus S. fecerunt consilium iuxta Proph. 13. Septuaginta: Iustus sui ipsius est accusator in primo sermone: nec non illud Davidis: Incipit Do- Psal. 146.7. meno in confessione: sic legit & interpretat D. in 1. Cane Aug. quod nostra vulgata tradit: Introitio portas Isa. & in eius in confessione. Quid autem necesse est Daniel: Psal. 146.

li suorū scelerum exomologem facere: vix erat cuius vita puritatem, ac mormū integritatē nō semel ipsi leones, reveriū testaque fuerant. Proclamat & confiteatur peccata populi illius Deo refractarij, quem iusto iudicio tremendum hoc feriebat, terrebantque suppliciū; porro pro- pria familiā est, & cognoscit, quod quamvis Dei grata, nullis mortalibus esset inquinatus, quibusdam tamen venialibus esset obnoxius, il- laque rāto supplicio penitēque sufficerent: vnde timet, ne ea quam patiuntur, pena suis quoque fit imputanda sceleribus.

Eandem scelerum confessione legimus apud K k Tobiam